

NARODNI LIST

zhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ensa petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbina za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Naše bodoče naloge.

Omenili smo na kratko že zadnjič, da mora biti vse naše delo v bodočih letih posvečeno trem nalogam: gospodarski povzdigi naroda, širjenju izobrazbe med priprostim ljudstvom in poglobljenju izobrazbe med razumnostvom ter končno združitvi ali organizaciji bodočih delavcev na narodnem polju, slovenske mladine. Narodna stranka odtodaj njen glavni in izvrševalni odbor hoče posvetiti vse svoje duševne sile tem nalogam.

Na gospodarskem polju bodi naša pozornost v prvi vrsti posvečena organizaciji ali združevanju posameznih stanov, ki tvorijo narodovo celoto. Kmetstvo ljudstvo ima svojo organizacijo na eni strani v kmetijski družbi in njenih podružnicah. Treba je samo, da se vsi naši somišljeniki resno zavzamejo za delo v podružnicah, da gledajo, da bodo že obstoječe podružnice res tudi v smislu kmetijskega napredka delovale, da bodo imel slovenski kmet od njih v resnici gospodarsko korist. Kjer še ni podružnic, naj se osnujejo, če so količkaj dani za to pogoji in če so na razpolago razumne in delavne moči. Ko bodo slovenski kmet videl, da ima v tej organizaciji zaščito in pospeševatelja svojih gospodarskih potreb, in ko bo videl, da od Koroščeve duhovniške lažikmečke zveze nima niti najmanjše gospodarske koristi, ampak le politično hujskanje in vzbujanje sovraštva, — takrat bo obrnil hrbet tem lažnim prerokom in se bo z vso dušo oklenil prave kmečke organizacije, kmetijske družbe.

Druga oblika kmetijske organizacije je združništvo, bodisi kmetijsko-gospodarsko (mlekarske, živinorejske, vinarke, sadjarske, strojne zadrge itd.), bodisi denarno (rajfajzenovke). Oboje je za kmetijski napredek neprecenljivo

važnosti. Zato pozivamo vse somišljenike, naj se delu na teh poljih posvetijo z vso vnetostjo in naj ne stojijo ob strani, če se jih kliče k resnemu delu.

Širjenje izobrazbe je naša druga velika naloga. Potrebno je v prvi vrsti, da skušamo v vsaki tudi najbornejši hiši doseči, da se čita napredno časopisje. Naši somišljeniki, ki imajo vpliv med ljudstvom, vršijo veliko delo, ako naše časopisje med ljudstvom širijo, ako nam pridobivajo vedno novih naročnikov. V vsaki občini Spodnje Štajerske bi moralo biti povprečno vsaj po 10 „Narodnih Listov.“ Tako bi se ljudstvo sčasoma pridobilo za napredno misel, bi dobilo smisel za samostojno mišljenje in nehanje, in prenehalo bi ono politično suženstvo našega priprostega ljudstva, oni strah in trepet pred vsako besedo iz farovžev: ljudstvo bi začelo misliti s svojo glavo. To je prvi pogoj za vsakršen napredek.

A potrebno je, da ljudstvo poleg časopisov čita tudi druge stvari, knjige, bodisi leposlovne (povesti, pesmi itd.), bodisi znanstvene (gospodarske, zgodovinske, zemljepisne, naravoslovne itd.) Ker si pa vsak posameznik ne more naročiti vseh knjig, zato se snujejo izobraževalna, bralna in druga društva ter ljudske knjižnice, v katerih ima vsakteri za malenkostno svoto priliko, teden za tednom, mesec za mesecem, in v zimskih dneh skoraj dan za dnevom čitati knjige najrazličnejše vsebine. Naša naloga in naloga vseh naših somišljenikov po deželi je pospeševati ustanavljanje takih društev: v vsaki fari mora biti napredno izobraževalno društvo. Tukaj bo že obstoječa „Zveza narodnih društev“ nadaljevala v bodočih mesecih z vso odločnostjo započeto delo in mi samo pozivamo vse naprednjake vseh stanov, da ji gredo na roko. Oživeti se mora vse po Spodnjem Štajerskem, sveža sapa plodonosnega dela mora zapihati

po deželi, k našim izobraževalnim društvom se mora pritegniti vse od najbogaterega do najpriprostejšega, vsa naša društva se morajo navzeti skozinskoz demokratičnega, ljudskega duha. Prepričani smo, če se bo delalo v tem smislu, da bomo v par letih videli sadove tega podrobnega dela. „Zveza narodnih društev“ in vsa naša v njej včlanjena društva morajo pa tudi vso skrb posvetiti izobraževalnemu delu potem poučnih predavanj, poučnih tečajev, poučnih izletov itd. Vemo, da so naša sredstva danes še majhna in tembolj bomo znali ceniti to iz malenkostnih razmer vzklilo plodonosno delo. Prepričani pa smo tudi, da z vstrajnim, neutrudljivim delom naraste naša izobraževalna organizacija tekom dveh, treh let v mogočno drevo, ki bo v svoji moči in rasti daleko presežalo v svojih temeljih trhlo in nenaravno organizacijo „krščansko-socijalnih“ pretepaških kurzovcev.

Organizacija mladine, ki se noče udati klerikalni strahovladi, ker jo je novodobna šola vzgojila v samostojen in trezno misleč zarod — to bodi naša tretja naloga. Izdelujejo se tožadveni načrti in ne bo minilo mnogo mesecev in pred slovensko javnost stopi močna organizacija našega naraščaja, našega mladega zaroda: „Zveza napredne mladine“. Iztrgati moramo mladino iz klerikalnih krempljev mladeniških zvez in Marijinih družb in bodoči naš zarod, možje, ki bodo čez leta odločevali v javnem življenju in žene, ki bodo stale tem možem ob strani kot tovarišice v življenju, bodo drugače gledale v svet, zavedno in ponosno, samostojno misleče in samostojno delujoče in ne na komando iz farovžev. Opozorjamo vse somišljenike, vse prijatelje, podpornike in zagovornike napredne misli, naj ravno tukaj vprežejo vse razpoložljive moči, naj pomnijo in si bodo v svesti: mladina je bo-

dočnost. Čim več mladine bodo nam ukradli klerikalci ob nje izstopu iz šole, tem slabše bo za napredek naroda kot celote.

Toliko v kratkem o naših ciljih in glavnih nalogah. V prihodnji številki se pogovorimo nekoliko o drugih važnih nalogah stranke kot politične organizacije, o našem narodnoobrambnem in — narodnonapadalnem delu.

Pozdravljeni v naših vrstah vsi, ki jim ni klonil duh, ki v trenutnem neuspehu ne najdejo takoj povoda se držati in stati ob strani, ampak se hočejo v podrobnem delu posvetiti napredku naroda. Pozdravljena osobito ti, mladina, ki te v kratkem pokliče pod zastavo zveza napredne mladine. Trhli so temelji klerikalizma in naše neprestano, neutrudno, smotreno podrobno delo bo zrušilo tekom let to trhlo stavbo. Da se pa to čimprej zgodi, je treba v naših vrstah, v vsakem našem človeku navdušenja za dobro stvar in veliko dobre in poštene volje za delo ter vztrajnosti.

Iz političnega sveta.

V proračunskem odseku, ki je šel minoli četrtek na počitnice, se izmed slovenskih poslancev nobeden ni upal spregovoriti odločne besede o krivicah, ki se nam godijo na polju pravosodne uprave. Pač pa so hudo nastopili Čehi zoper vlado. Slovenski poslanec Gostinčar pa je bil v svoji neumnosti in nevednosti še tako nesramen, da je izjavil, da mi zahtevamo sodnike, ki znajo slovenski. In nobeden si ga seveda ni upal na laž postaviti, dasi je vsakomur znano, da mi zahtevamo slovenske, z nami čuteče sodnike. Tako osramotiti nas more pred svetom pač samo kak klerikalni osrečevalec ljudstva Gostinčarjeve omejenosti.

Deželni zbori bodo sklicani v zgodnji jeseni na daljše zasedanje.

LISTEK.

Šaljivec iz Podravja.

Zbirka pripovedek iz Podravja na Štajerskega, ki jih zapisuje Janko Osojnik.

Pojasnilo bralcem „Narodnega Lista.“

Devet pripovedek o starodavnih nemških Marberžanih je izšlo letos v „Slogi“, nadaljevanje pa sledi v „Narodnem Listu.“ Pripovedke se ponatiskujejo tudi v humorističnem listu „Ježu“ v Ljubljani in izidejo nazadnje v posebni knjižici. Da bodo čitatelji „Nar. Lista“ laže razumeli naslednje pripovedke, jim podajemo nekoliko pojasnil o osebah, ki nastopajo v pripovedkah: Na čelu marberške občine stoji debeli in zgovorni župan Boštjan Guzl. V občinskem odboru se odlikujejo s pametjo in razumom zlasti debeli svetovalec Bartolomej Purcl, modri Johan Šterc in polgluhi blagajnik Edelman. Občinski policaj in obe-

nem cerkovnik je junaški Šorfšic. V „Slogi“ so se natisnile doslej pripovedke o marberškem gosaku, hrastu, plotu, o ciganu v Marbergu, o marberških žabah, o marberški čebuli, cerkvi in paši. V 9. pripovedki se pripoveduje, kako se je pasel Šterčev bik po marberškemu zvoniku.

Marberške sove.

„Zaradi enega samega bika ne bo Marberga konec,“ tako je modroval še isti večer župan Guzl v krčmi v krogu svojih izbranih mož in možje so pritrjevali. Prišel je nazadnje tudi Šterc s katerim se je dala zopet spregovoriti pametna beseda. Štercu so porinili pred nos veliko mero vina in kmalu je bil dobre volje kakor navadno ter menil, da njegovega bika ni prav nič škoda, saj je bil suh kakor egiptovska krava. Svetovalec Purcl pa je porabil tudi to priliko za ruvanje proti marberškemu župniku, češ, da ni bikove

nesreče kriv nihče drugi ko župnik, ki priganja občino k prenavljanju cerkve. Zadnji čas je že, da ukrene marberška občina nekaj proti temu Kazimiru, če drugega ne, da vloži vsaj prošnjo na škofa, naj jim prestavi župnika nekam drugam, v Marberg pa naj pošlje takega duhovnika, ki bo zadovoljen s staro cerkvijo, dokler ne postavijo Marberžani nove. Purcl bi bil govoril še mnogo zoper župnika, kar ga je zmotil vstopivši policaj Šorfšic.

Šorfšicu je bilo vroče, dasiravno so spomladnji večeri še zelo hladni. Brisal se je in stokal obenem, da se Bog usmili.

„Kdo te je gonil, da si se tako zasopel?“ ga je vprašal župan v strahu, če se ni mogoče pripetila zopet kaka nesreča v Marberku.

„Bog mi pomagaj, težko službo imam,“ je vzdihnil Šorfšic. „Zvonil sem v mraku češčeno Marijo. Zadovoljen, da je ta težki dan pri koncu in da

lahko ležem k počitku, sem se obesil ob zvon. Ko zapiram cerkev, je stal gospod župnik pred vrati s klobnikom v roki in me vprašal, čemna neki visi ta vrv ob zvoniku. Šmentana reč, da smo pozabili popoldne odstraniti vrv, na kateri smo vlačili bika na stolp! „Gospod župnik,“ se zlažem naglo, „občinski gospodje so si ogledovali stolp, da se prepričajo, ali je res popravka potreben ali ne.“ „Torej vendar,“ se je nasmehljaj gospod župnik in rekel, da se mora menda vrv zopet odstraniti. „Pa dobro,“ pravim, „saj jo lahko takoj snamem.“ Žal mi je bilo, da sem rekel te besede, ker sem moral zopet odpreti vrata ter se prijemati v temi po nevarnih stopnicah celo gor pod zvonikovo streho. Truden sem bil in jezno, sem vrgel vrv s škripca ter potegnil drog v stolp. Najrajši bi bil sunil vse vkup na zunanjo stran, toda bal sem se, da mogoče ne stoji gospod župnik še vedno pred

Madžari se hočejo maščevati nad Avstrijo, ki jim ne pripusti samostojne banke, s tem, da bodo pridigali po celi deželi bojkot zoper avstrijsko industrijo (veleobr) in zoper avstrijska kopališča.

Delo državnega zbora in vseh različnih odsekov je sedaj o binkoštnih praznikih počivalo. Danes, 5. t. m. se državni zbor zopet snide.

Shod zastopnikov vseh slovanskih narodov se vrši te dni v Petrogradu. Razpravljajo se najrazličnejša skoro skozinskoz prosvetna in gospodarska vprašanja, ki se tičejo vseh Slovanov. Sklenilo se je ustanoviti veliko slovansko banko z ogromnim kapitalom. Sedež te banke bi bil v Pragi. — Shod se posebno peča z vprašanjem sprave in pomirjenja med Rusi in Poljaki. Upati je, da se to doseže.

Dne 1. t. m. so se udeležili zborovalci shoda društva za povzdigo slovanske prosyete v Moskvi. Na tem shodu je rekel Čeh dr. Kramář, da treba predvsem gospodarskega dela, če hočejo Slovani kaj doseči. Slovani nočejo zemljevida Evrope spremeniti, ampak se samo gospodarsko osamosvojiti. Bolgar Bobčev je pozval ruski narod, naj koraka na čelu slovanskih narodov v boju za osamosvoje. — Prihodnji vseslovanski shod se vrši l. 1910 v Sofiji na Bolgarskem.

Na Turškem obsojajo zdaj razen sokrivce prejšnjega sultana na smrt in jih obešajo. — Zaprli so prejšnjega velikega vezirja (turški ministerski predsednik) Kiamilpašo, nadalje armenskega nadškofa v Adani istotako kot sokrivca prejšnjega sultana.

Na črnogorsko-turški meji je prišlo te dni do manjših spopadov, ki pa nimajo nič posebnega pomeniti.

Nemški šulferajn je imel o binkoštnih v Bilskem na Šleskem občni zbor. Zastopanih je bilo 545 podružnic s 85.000 člani. Navzoč je bil tudi nemški minister Schreiner, ki je slikal zborovalcem važnost šulferajna za utrjevanje nemštva ob jezikovnih mejah. — To je znamenje, da stoji nemški šulferajn pod zaščito vlade.

Poljaki, ki so v državnem zboru vedno šli skupno z Nemci, tudi proti drugim Slovanom, imajo zdaj za zahvalo to, da bodo Nemci začeli tudi v Galiciji enako gnusen narodni boj kakor ga vodijo pri nas. A prav je! Bodo vsaj počasi spregledali tudi razni poljski plemenitaši.

Nemško gledališče hočejo imeti Nemci v Sarajevem (v Bosni). Celo deželno podporo zahteva peščica bosanskih Nemcev za to gledališče. In skoro gotovo bo vlada v to tudi privolila. Za domače hrvatsko in srbsko prebivalstvo pa še ljudskih šol nima s čim postaviti!

Proti zvišanju davka na pivo je sklenil oster ugovor občinski svet v Plznu na Češkem.

v Nemščina v Dalmaciji. Dalmatinsko namestništvo je razposlalo svojim pooblaščenim uradom okrožnico, s katero jim nalaga, da se morajo v dopisovanju z vojaškimi uradi, z žandarmerijoin z izvendalmatinskimi uradi sploh posluževati izključno samonemščine. To je znak današnjega toka in prvi „uspeh“ jezikovne naredbe za Dalmacijo, katero so klerikalci pri nas in v Dalmaciji tako proslavljali. To je prvi korak k uveljavljanju nemškega državnega jezika in klerikalne velikoavstrijske misli katera se nam vsiljuje pod plaščem Liechtensteinovega „trializma“.

Gospodarski paberki.

Saniranje (ozdravljenje) deželnih denarnih razmer na stroške kmeta in delavca.

Dežlam gre vedno slabše. Deloma vsled splošnega položaja, deloma pa vsled nepremišljenosti deželnih odborov so zašle dežele, tako recimo tudi naša Štajerska, globoko v dolgove. Zato so se začele dežele z državo pogajati, kako bi jim ona pomagala s tem, da jim prepusti del svojih dohodkov. Pa kaj jim bo prepustila, ko pa sama komaj zmaguje svoje stroške?! Razumljivo je torej, da če hoče država dežlam pomagati, si mora sama iskati novih dohodkov. In to misli naša ljuba vlada najsrečnejše rešiti na ta način, da naloži nov davek na rame kmetu in delavcu. Kajpak! Saj itak predobro živita, gospodje na Dunaju pa so taki siromaki, da kar umirajo — od dolgega časa. Pa šalo na stran! Zvišanje davka na pivo in davke na žganje — to bo po mislih vlade ono čarobno sredstvo, s katerim bo dežele reševala. Poglejmo si torej to nekoliko!

Zvišanje davka na pivo.

Na Bavarskem n. pr. plačujejo za 1 liter piva povprečne kakovosti povprečno 3'33 vin., na Virtenberškem 1'84—3'14 vin., na Badenskem 2'12—3'4 vin., na Sev. Nemškem 1'6—2'65 vin., na Angleškem 4'77 vin., na Francoskem 3'2 vin., pri nas na avstrijskem pa bomo plačevali po novi postavi 9'64 vin. Kdor bo torej tako srečen, da si bo lahko vsak dan privoščil povprečno 1 liter odtocnega piva, bo plačal na leto 41 kron davka na pivo. To je naravnost drzen napad na žepe ubogih ljudi, ki ga morajo kmetski in delavski poslanci odbiti.

S povišanjem davka na pivo ne bodo oškodovani samo pivovararji, ampak v prvi vrsti kmetje, posebno pa naši hmeljarji. To je že v predzadnji številki g. poslanec Roblek v lepem članku dokazal.

Zvišanje davka na žganje

bi znašalo po vladnem načrtu okroglo 130 milijonov kron, če bi se po uvedanju zvišanega davka za 10% manj žganja prodalo kot doslej. Če bi se prodala tudi v bodoče enaka množina žganja, bi to zneslo 143 milj. kron. Za 34½ milj. kron več dohodkov bi bilo iz tega davka kot doslej, z davkom na pivo skupaj 95½ milijonov kron več.

Pri današnjih razmerah, ko bi se moralo v očigled demokratiziranju državnega življenja s splošno in enako volilno pravico tudi vladi začeti vtem smislu jasni, ima finančni minister drznost, izjaviti v drž. zboru, da se borznih špekulantov ne more bolj obdačiti, ker ne napravijo nič „kšefta.“ Obdačiti treba torej seveda — male ljudi. —

Užitinski davek zneso za to leto 367½ milj. kron, rentni davek 9½ milj. in osebno-dohodninski davek komaj 64¾ milj. kron. In kdo v prvi vrsti plačuje užitinski davek? V Avstriji je izmed 27 milj. prebivalcev komaj 3 milj. takih, ki imajo več kot 1200 K (torej nad eksistenčni minimum — najmanjši za življenje potrebni dohodek) dohodkov. Torej 90% vseh družin v Avstriji ima manj dohodkov kot 1200 K in vendar to strašno povišanje davka na pivo in žganje.

Kmet, delavec in obrtnik — Vam se znova v prvi vrsti nalaga ta davek. Zato dvignite glas in povejte odločno vladi: „Nobenega novega davka več nam! Naj plačujejo več davka tisti, ki so tako srečni, da se lahko vozijo v avtomobilih, in tisti, ki imajo lepe rente in v svojih blagajnah drage državne papirje!“

Pogled v naše sadovnjake.

Če živi človek svoji naravi nepriernemo, da njegovi življenjski organi ne morejo več naravno delovati, če se n. pr. z delom prenapenja itd., jih s tem slabi in oni ne morejo več svoje naloge redno in dobro izvrševati, vsled tega nastanejo vsakovrstne bolezni. To pa ne velja samo za človeško telo, temveč v ravno isti meri tudi za živali in rastline.

Kdor hoče imeti zdravo živino, zdravo sadno drevje, mora njih raznovrstne bolezni poznati in tudi vedeti kako iste nastanejo.

Poglejmo si sedaj recimo to-le lepo dvajsetletno jablano, pri katerem pogledu nam kar srce zastane, ker ona je okoli in okoli, spodaj in zgoraj suha, dasi se je mogoče še komaj pred enim letom ponašala s ponosno in zdravo krono. Takoj zapazimo rane. Po deblu stoji vstran suha, razpokana skorja; goli les kaže velike razpoke, ki gredo poševno navzgor, kakor znamenje, da je bilo drevo od viharja zvito. V teh razpokah vgnezdili so se razni črvi in druga mrčes. Drevesu ni več pomagati.

Kje iskati sedaj vzrok te žalostne prikazni? Skorja posušila se je vsled obolelosti lesa, les je zbolel vsled razpok in razpoke povzročil je vihar. Zakaj je dobilo drevo po viharju te

razpoke, dajmo si sedaj malo razjasniti: 1. Drevo je bilo pred saditvo krasno in bilo je pričakovati, da dobi na starost močno deblo. 2. Drevo je bilo navajeno na kol in deblo ni nikdar občutilo viharja, zato ni ono sedaj trdno proti vetru. Tudi krona je bila bohotna in ravno tako na kol privajena. 3. Drevo je imelo krono previsoko, to se pravi, njega deblo je bilo predolgo. Čim daljše je deblo, tem slabše je drevo zavarovano proti vetru. Zato pomni sadarjec, da ima drevje z jako visokimi debli v krajih, proti vetru nazavarovanih, kratko življenje.

Na tem polju najdem eno vrsto jablan, v starosti okoli 40 let; imajo obsežne krone, med posameznimi vejami pa polno mahu. Kaj manjka neki temu drevju? Ker so njih krone precej lepe, moralo je biti to drevje pred leti navajeno na boljše čase. Prostor kot tak je celo ugoden. Kaj more biti torej vzrok? Kaj pa zrak in solnce? Solnce ne obseva po zimi drevja nikdar, v poletnem času pa le po eno uro na dan. Nedaleč od teh dreves stoji namreč mlad gozd, ki jih oropá solnca in zraka. Ko so bila drevesa vsajena, še gozda ni bilo in drevje je imelo več zraka in svetlobe. Iz tega izvajamo kot posledico, da ni vsak prostor ugoden za sadno drevo: ono rabi razun dobre zemlje tudi mnogo zraka in svetlobe ter takoj občuti, če se mu isto od katere strani odvzame.

Pod tem poljem pa zagledam eno vrsto mogočnih jablan. Zakaj so te tako lepe? Njih zemlja je dobra, lepa pa solnčna. Pa porečeš: drugo drevje ima mogoče še boljšo zemljo, pa drevje vkljub temu ni tako lepo. Le to drevje je tako srečno, da more s svojimi koreninami uporabljati vlažnost zemlje. Kaj je zdaj z vlažnostjo zemlje? Deževnica in snežnica gre v zemljo. Če je prostor raven, gre voda v globocino, ako pa je nagnjen, ne gre tako globoko, temveč se steka po površini od zgoraj dol. To drevje ima svoje korenine razraščene ravno tam, kjer prihaja voda iz celega polja skupaj. Velikanske krone! Debla teh orjakov so kratka, spodnje veje se skoro dotikajo tal. V tej vrsti stojite tudi dve mladi drevesci; rastejo slabo. Kako pa to? Prvič so korenine plitvo v zemlji in drevesi trpita pomanjkanje vode. Drugič ji oropajo na levo in desno stoječi orjaki zjutrajnega in večernega solnca in tretjič imate drevesi debli nad 2 metra visoki. V kraju, vetru pristopnem, je pa visokodebelnato drevje nekaj popolnoma nenaravnega. — Gozdna smreka je visoka in vitka, smreka na travniku je nižja, deblo debelo, polno vej, ki so tako nizke da se s konci skoro zemlje dotikajo. V prostih legah ne ustvari narava drevja z visokimi debli, zato je drevje v takih tem nenaravnejše, čim višja so debela.

Po tem hribu stoji množina mladih dreves, ki pa nimajo nič prave rasti. Kje iskati vzrok? Ni treba dosti premišljati; če je zemlja ugodna, v zadostni množini zraka in solnca, tedaj mora biti le pomanjkanje vlažnosti vzrok neuspevanju drevja. Drevje ne zahteva stoječe vode ter gre v takih močvirnatih krajih v nič. Za svežo, to je tekočo vodo je pa drevje vedno hvaležno. Tak hribovit prostor je vedno

stolpom. Spravljal sem se previdno po stopnicah zopet navzdol, kar obstanem samega strahu. Kaj je bilo? Niti dihniti si nisem upal. V našem zvoniku resnično straši! Skovikalo je in čivkalo, hreščalo in plahutalo, trkalo in šumotalo in zopet skovikalo — celo blizu mene, v odprti lini. Bog mi pomagaj, če gre hudič pome! Le arno dol v cerkev, predno me prime in zadavi! Srce mi je tolklo, noge pa mi niso skakale nikdar tako urno po stopnicah ko nocoj. Ves sem potolčen, saj sem se bolj prikotal navzdol ko prišel. Zdaj sem že dober, sem si oddahnil v cerkvi, moja sreča, da me ni hudič zalotil in zavohal tam gori! Ko hočem zakleniti cerkev, slišim zunaj nad seboj zopet tiste čudne glasove, celo blizu. Sam hudič je, gospoda župnika pa ni več tukaj! Pustim ključ v vratih in se zaletim na cesto in zdaj sem tukaj. Ne grem več zvonit in ne bom več opravljal cerkovniške službe.

Bogme ne!“

Krčmarica se je križala, možje pa bledeli, zlasti Purcl, ki bo moral še nocoj mimo cerkve domov.

Preplašeni Šorfšic je nagnil Šterčovo merico, da si olajša dušo, katero bi mu bil tako lahko odnesel nocoj hudič na dno pekla.

Kaj bo, če se naseli poleg drugih nevolj nazadnje še hudič v Marbergu?... Vse je molčalo...

Šorfšic je zatrepal znova. Prav natanko je slišal, da so se odpirala in zatresnila zunanja vrata v vežo. Saj vendar ne pride celo sem za njim v krčmo...!

Že trka!

Rahlo je nekdo potrkal na duri. Šorfšic je čepel že pod mizo in Guzl se je potisnil v kot. Nihče ni imel tiste sade v pljučih, da bi zaklical „herein!“

Duri so se pa kljub temu odpirale. Pokazal se je črn klobuk in črna

dolga suknja... Šorfšic pod mizo ni dihal več, ampak se je tresel in klopotal s čeljustmi za Edelmanovimi koleni.

„Bog z vami! Zakaj ste nocoj nocoj tako tiho, možje?“

„O, hvala Bogu, vi ste gospod župnik!“ se je oglasil prvi svetovalec Purcl.

Oh, gospod župnik!“ so si oddihovali po vrsti možje.

„Kaj se je zgodilo? Ali ni Šorfšica tukaj?“

„Šorfšic ven!“ je sunil Edelman policajja pod mizo.

Polagoma se je prikazala klopotajoča policajeva glava, da se prepriča, ali res ni hudič, temveč le gospod župnik.

„Kaj pa uganjaš za Boga milega, da se skrivaš pod mizo? Čemu si neki tako bežal iz cerkve, da si pustil vse odprto? Ob zidu sem stal, Šorfšic pa je kar frknil mimo mene. Bal sem se,

če se mu ni kaj zgodilo v zvoniku, zato sem zaklenil cerkev sam in prišel sem, da zvem, kaj je.“

„Hudič, gospod župnik! Pravi živi hudič!“

„Kakšen hudič?“

„Če ste stali ob zidu, saj ste slišali sami, kako je razsajal in blejal v zvoniku. Jaz že ne grem nikdar več blizu njega! Oh joj!“

„Kaj sem slišal! Sove so blejale v svojem duplu v zvoniku, nič drugega. Saj kričijo tam vsako noč, Bog vam grehe odpusti, da zanemarjate tako svojo cerkev. Sramota za Marberg, da gnezdi sove v naši cerkvi!“

„Da, da! Sove so!“ je pritrdjeval Purcl. „Res je, slišim jih vsako noč. Gospod župnik trdi celo upravičeno, da je sramota za Marberg, če to trpimo. Možje, jaz bi svetoval, da odstranimo kar najprej to grdo zalego iz naše hiše božje. Kar zdaj precej bi lahko stopili tja in pometali sove iz dupla.“

bolj suh, ker deževnica in snežnica, odtekatata bolj po površini navzdol, kakor v zemljo. Mlada drevesa imajo raznu tega še plitvo ležeče korenine, ki globlje nahajajoče se vlažnosti zemlje ne dosežejo, med tem pa jih vroče poletno solnce močno ogreva in in zgornjo vlažnost zemlje izsuši. Kako pomagati takemu drevju? V takih slučajih moramo vodo (deževnico, snežnico) zgoraj ustaviti in jo na ta ali oni način spraviti k drevesnim koreninam. Najpriporočljivejši je sledeči način: Na gornji strani vsakega drevesa se izkoplje jama, kakega pol metra globoka, iz koje je na levo in desno po eden nekoliko plitveji ja. ek izpeljan. Jama se napolni z mahom, smetmi, kamenjem, slamo i. t. d. Voda se v te jame vlovi in po stranskih jarkih pride k drevesnim koreninam. Na ta način se voda, ki bi sicer odtekla brez vsake vrednosti izkoristi. Jama naj se vedno izkoplje na gornji strani drevesa, ker v nasprotnem slučaju, da jo izkopljemo na spodnji strani, imele bi korenine od tega malo koristi; voda sili navzdol, ne navzgor.

Razumen, preudaren človek opazuje vse to sam, on vé, kaj mu je v korist, kaj v škodo; pozna svojo naravo, varuje si zdravje, da si ohrani življenje in se obvaruje zdavnjskih stroškov. Drevo je tudi, ki ima ravno tako naravne potrebe, katere nam nazznanja v tihem jeziku. Ta jezik je narava, naš nedosežni mojster; da jo bomo razumeli, moramo si vneto prizadevati, lastnosti sadnega drevja spoznati in vsakovrstne napake odstraniti.

Gospodarska dela v juniju.

Razna opravila. Varuj se, da pri delu vroč ne piješ mrzle vode. Bučele najbolj rojé, varuj jih. — Stara klaja se mora pred novo porabiti.

Drevje. Drevesnico prekoplji. Cepi se še za lubad na živo oko. Cepljenim se preveza prereže. Presajenim drevesom zalivaj. Boj z ušmi. Prevezuj. Plej in rahljaj.

Trto škropi drugič z modro galico. Žveplaj vsaj osem dni pred evetjem. Zatiraj kiseljaka. Trto privezuj in razpeljaj. Cepi se na zeleno v lepih solnčnih dneh. Zapernice odščipavaj nad prvim peresom. Odstrani vse mladike, ki nimajo grozdja, in jih tudi ne nameravaš za drugo leto porabiti. Med cvetjem pusti trto v miru. V trtnici se pleje in rahlja.

Na vrtu se skoro le dopolnjuje. Sádi še glavno solato, vezno solato, peso; sejaj špinačo, portulak, radič, jesensko redkev, tudi pozni grah. Sejaj motovilček. Proti koncu meseca zimsko endivijo in ohrovt. Setev pokrivaj proti najhujši vročini. Do srede junija dovrši velike nasade solate za zimsko prikuho. Zalivaj marljivo ob suši, zlasti karfiolu, tudi jagodam.

Cvetlice. — Odcvetele rastline, hiacinte in druge, katerih korenčke boš hranil za drugo leto, vzemi iz zemlje, prezrači v senci ter spravi. Izpraznjena mesta napolni z novimi enotnimi cveticami, ali drugimi v lončkih pripravljenimi (fuksijske, geranije, heliotrop i. t. d.). Sejaj v lončkih ali gredicah eno- in večletne cvetlice za jesensko cvetje, cinerarijo, kitajsko

primulo, letne levkoje. Fuksijske lepše cvetó, če jih deneš od 9. do 5. ure v senco. Presadi pomladi vzgojene cvetlice v lončke. Grmičke na prosto.

Na polju. Kornza se drugič okoplje ter se ji prisuje; krompirju takisto. Peso oplej in lahko jo trebiš. Zelje okoplji in osuj nekoliko. Zredči zeljak. Buče okoplji, nekoliko jih prisuj; ob suši je dobro zalivati jim z gnojnico; odščipni glavne vršiče. Fižol okoplji in nakolji. Proso se prvič opleje, konec meseca ali v začetku mal. srpava že drugič. Lahko seješ kornzo za zeleno krmo. Velika košnja detelje in sena se prične.

u Shod nemških kmetov se je vršil 20. maja na Dunaju. Udeležilo se ga je 25.000 kmetov. Sklenile so se rezolucije:

1. Narodni boj, ki škoduje gospodarskim koristim, naj se kar mogoče omeji.

2. Dela se naj na ustanovitev državne zveze vseh avstrijskih kmetov. (Izvolil se je v to svrhu poseben odbor).

3. Shod zahteva socialno zavarovanje kmeta.

4. Se zahteva razdolženje kmetov posestev, preosnova (reforma) zemljiškega davka, dveletna vojaška služba, znižanje stanja armade v mirnih časih dogovorno z drugimi državami. Zahteva se tudi nova vinska postava.

Dopisi.

u Iz št. Petra pri Medvedjem selu. Dopisniku, ki je v mariborskih duhovniških listih nas naprednjake napadel, samo nekaj malega v odgovor. Če je tudi prišel sem k nam „Strmškovih zvezd dol klatit“, kakor se je blagovolis ob prihodu k nam nekje izraziti, naj ne misli, da jih je že sklatil in da bo jih kedaj sploh. Je sicer jako mogočen in oblasten, pa tudi jako sladkomili gospod, pa to nam Šentpetranom, ki vsaj nekoliko znamo misliti, nič preveč do srca ne sega. Je sicer precej naših faranov z začetka zmotil, pa naj bo prepričan, da ne bomo mirovali, dokler ga ne razkrinkamo v celi njegovi puhlosti. V mariborskih cunjah laže, da smo baje mi obljubili volilcem slivovko in brinjevec. Pozivljamo ga, naj navede priče in naj pove, kdo pri nas ima brinjevca. Pač pa vemo mi, da je on rekel pred volitvami nekemu možu: „Na dan volitve pa le pridite k meni na en glažek toplega,“ in nekemu drugemu, naj le pride k njemu, da bo „že dobil piti.“ — Z agitacije je vedno zvečer prišel domov blaten kot prase, ki se povalja po kaki grabi. Jezi se tudi nad našim „nesramnim“ plakatiranjem: mislimo, da je vsaj tako, če ne bolj nesramno, da so klerikalci pomazali naše plakate s kravjekom in blatom. Naj prej svoje

„mladeniče“ nauči lepših manir, potem naj pride k nam. Predzadnjo nedeljo nas je tudi s prižnice opsoval za farizeje, češ da smo bili zoper pridigo sv. Jožefa 2. maja. Ko bo pa prišel čas bernje, pa ne bomo nič farizeji in ne bo prav nič razločka med nami in njimi. A svetujemo mu že zdaj, da nas takrat pusti vse naprednjake popolnoma pri miru. Naj gre takrat le k Vrečkovcem in Piškovcem. — Jaaamm ti kljucek ti to pa že ne gre — Kljucek.

u Iz ptujskega okraja. Gospod urednik! Dajte tudi meni nekoliko prostora, da Vam pojasnim svoje misli glede zadnjih volitev. Ko smo izvedeli, da narodna stranka poleg Ploja ne postavi svojega kandidata, smo takoj vedeli za Plojevo usodo. Vsa čast in vse spoštovanje gospodu Kolariču, pa mi pristaši narodne stranke smo se čutili zapostavljene in bodite prepričani, g. urednik, nismo se mogli navdušiti za kak volilni boj. A še danes vlada v nas prepričanje, da bi bil g. Ploj poleg g. Zdravca kot kandidata narodne stranke gotovo prodril. Tako pa smo stali zvečine ob strani. Hoteli smo vedeti, ali je res Plojeva stranka tako močna, da bo sama od sebe četudi s pomočjo glasov mnogih naših somišljenikov, mogla vreči duhovniško s.ranko samo z vplivom Plojeve osebe. In videli smo pri teh volitvah, da dandanes ne zmagujejo več osebe, in najsi bodo še tako vplivne, ampak da zmagajo stranke po svojem — delu. Samo da ste videli, g. urednik, v tem volilnem boju našo duhovščino, da ste videli naše klerikalne mladeniške organizacije in naše Marijine družbe — sleherni Vam je bil dan in noč na nogah za duhovniško zmago. Naši pristaši so se gotovo do 50% volitev vzdržali, dasi zopet mirne vesti trdimo, da je 80% za Ploja in Kolariča oddanih glasov bilo oddanih od pristašev narodne stranke. Naši ljudje so do zadnjega časa vedno vprašali: ja za boga, kaj narodna stranka ne postavi poleg Ploja kandidata? Z navdušenjem bi bili šli v boj za Ploja in Zdravca, tako pa, kakor rečeno, smo bili hladni. In splošno je med nami mnenje, da si je Ploj sam ali pravzaprav, da so mu njegovi slabi svetovalci krivi, da je propadel. Naj bo to v nauk njemu — pa tudi vodstvu narodne stranke. Ne pustite nas v prihodnje več tako na nejasnem! Prihodnjič Vam poročam še kaj več. — Vaš somišljenik iz kmetovskih vrst.

iz Podsrede. (Marsikaj). Iz našega zgodovinsko znanega kraja prihaja zelo malo vesti v širšo javnost, čeprav bi se dalo pisati zelo mnogo, kajti naš bori kmetič tava še vedno v

srednjeveški megli ter ponižno nosi jarem farovške nadutosti. Da ta trditev ni pretirana, videli smo pri zadnjih volitvah, ko je duhovenstvo po naših gorah begalo ubogo ljudstvo s hudičem, v večno sramoto prosvetljenemu XX stoletju. Klerikalci so zmagali s skrajno silo. Privlekli so prav ves najslabši material iz najoddaljenejših hribovskih vasij, ter tako priborili g. dr. Jankoviču 1206 glasov. Žal, da so se nekateri možje naše stranke zbal klerikalnega nasilstva ter doma ostali, nekateri pa še celo snedli dano besedo. Pa saj ni čudno, klerikalci so se poslužili vseh najpodlejših sredstev.

Prihajali smo po navadi v cerkev, da bi poslušali božjo besedo. Toda, glej gosp. Matijčeta Vaupotiča!! Namesto, da bi nam pripovedoval božjo besedo, nas je pital z vsakovrstnimi psovskami, govoril o „nevernih“ pristaših nar. stranke, o pomazanih lepkih „Kmečke zveze“ za dr. Jankoviča itd. Uboga prižnica!

Ne čudimo se, ko slišimo, kako zelo zaničujejo nekateri take duhovne. Njih ni pripeljala ljubezen do Boga k njihovemu poklicu, ampak ljubezen do — lenušta. Kakor umori prebujna plevel, če se ne izruje, redko žito, tako umori neverni duhovnik pri ljudeh spoštovanje in ugled tudi bogoljubnih služabnikov.

G. župnik, mi hočemo imeti mir pred vami, zatoraj opustite vse hujskanje in ves boj proti našemu listu. — „Narodni List“ je list, ki je vreden toplega priporočila in izdatne podpore. Na Štajerskem vlada še tema, ljudstvo je večinoma še otroče-nevedno v političnih zadevah, kakor so pokazale zadnje volitve, a krepko pisani in spretno urejevani „Nar. List“ se možato trudi, da razžene črne megle, da bi tudi pri nas posijalo zlato solnce. Naš župnik preganja naš list, kolikor more, a tistega vspeha le ne doseza, ki ga pričakuje.

Po volitvah v deželni zbor je pokal „krščanski mož“ Vimpoljšek s topiči; kazal je s tem, da so klerikalci tokrat zadnjikrat zmagali.

Po volitvah so vpili klerikalci: „Vera je zmagala!“ Takih in enakih glasov si slišal, kakor hitro si se pokazal pri zvezanih mamelukih. To je vendar naravnost bogoskrunstvo; čuditi se moramo sicer previdnim in mirnim možem, da se dajo po časnikih zapejljati in volilni boj kot verski boj svojim vernim in nevernim ovčicam slikati. Vera je tem gospodom samo orožje, s kojim bijejo boj za svojo osebno nadvlado, za svoj žep in v časih tudi za svojo lepo kuharico. — G. Vaupotič, če hočete že Boga v volitve vtikati, potem pa sklepajte: „Kogar Bog ljubi, tistega Bog tepe“, naša stranka je bila v volitvah tepena, torej jo Bog ljubi, klerikalcev pa ne. — To vedno vtikanje vere in Boga v politiko je najostudnejša sleparija ljudstva, a tudi zloraba vere v najslabšem pomenu.

Za vero in za Boga se vam, klerikalna gospoda, ni prav nič bati, le imejte ju, mi imamo tudi oboje, a bojte se pa za nadvlado, to bodemo napadali, kjer je, in jo odganjali, kamor se bo hotela naseliti.

Gospodu župniku bo gotovo tako prav!“

„Tako je, kar pojdimo nad sove!“ je velel župan, Guzl.

Možje so izpili svoje merice in se oPrpravljali. Zadnji je šel za župnikom Šorfšic iz sobe, ki bi bil najrajši ostal tukaj na toplem pri krčmarici. Šorfšic še vedno ni mogel verjeti, da bi ga bile premotile nocoj sove, ki jih je prej že tolikokrat poslušal. Morda pa so vendar bile sove! A celo lahko je bil tudi hudič med sovami, da, hudič!

Na poti proti cerkvi je sunil Šterc svetovalca Purcla prav pošteno v rebra, češ, da je strahopetna šleva, ki zabavlja zoper župnika samo takrat, kadar ga župnik ne sliši. „Ali nam je bilo tega potrebno, da lazimo zdaj po noči okoli cerkvenih sov, ko bi lahko sedeli v krčmi, če bi ne bilo tebi padlo srce v hlače pred župnikom. Bi bil vsaj molčal, namesto da si bleknil: „Da, da, gospod župnik, kar precej

gremo in pomečemo sove iz dupel.“

„Ne bodi neumen, saj veš, hudič me je bil celo zmešal.“

Pred stolpom so obstali možje in župnik se je poslovil, želeč jim srečo in lahko noč. Mesečni krajnik je svetil zelo slabo, a vendar so videli možje razločno veliko razpoko nad glavnimi vrati, v kateri so gnezdile sove in druge ponočne pošasti. Kako priti do njih?

„Marš po lestve!“ se je oglasil zapovedujoči župan in za nekaj minut so že privlekli največjo marberško lestvo, dolgo skoro tri seznje. A bila je še kljub temu prekratka. „Kaj pa, če bi dve lestvi vkup zvezali,“ se je oglasil Edelman, ki je pokazal s to mislijo svoj veliki inženirski talent.

„To bi tudi veljalo“, je menil Purcl.

„Pa ne bo držalo!“ je odsekal Šterc. „Lahko bi se kaj strlo in kaj nam pomaga, če bi moral kdo izmed

nas zavoljo sov življenje končati!“

„To je tudi res“ je pomirjeval župan Guzl. „Kaj pa torej naj storimo?“

„Napravimo živo lestvo! Najmočnejši stopi na zadnji klin na lestvi, tistemu stopi drugi mož na rame, drugemu porinemo na rame tretjega in tretji ali četrti bo že dosegel razpoko, da j. preišče in razmeče sovji brlog.“

„Sakrabortski Šterc, ta pa je vendar sila pameten,“ se je oglasil nekdo za njim.

Težko je bilo izbrati najmočnejšega, ker so bili vsi močni, še težje pa najhrabřejšega, ker bi nobeden ne segal rad v razpoko in prijemal čudne živali, ki morda grizejo in pikajo. Kdo ve, kaj je vse v luknji, morda tudi hudič, saj je prav lahko, da se Šorfšic ni zmotil.

„Vrč vina tistemu!“ je obljubil oče Guzl. „Na občinske treške!“

„Pa pojdem jaz“, se je odločil Šterc, kar je bilo dobro tudi zaradi tega, ter je bilo suhega Šterca gotovo laže nositi nego mastnega župana ali kočatega Edelmana.

Z velikim trudom je plezal Šterc preko Edelmana in policaja ob zvoniku in se je srečno prijel ob razpoko. Pogumno je segel v duplo in metal sovice na tla z gnezdom red.

„Oho! Ga že imam!“ je zaklical zmagoslavno Šterc, ko je prijel zadnjega mladiča, in sicer tako glasno da ga je slišal tudi Edelman, ki se nato ni mogel vzdržati da se ne bi premaknil in pogledal kvišku.

„Kje ga imaš, pokaži!“ A ni še izgovoril, ko se je prekotnil preko njega policaj in za njim Šterc na lestvo in po klinih na tla, za njima pa Edelman sam. Sveta sreča je bila, da se nobeden ni ubil. Imeli so zahvaliti dolge lestvine kline, po katerih so se prikotali na kup na tla. Največ je do-

Borimo se proti klerikalizmu, ki glede ugleda zaostaja za vsako drugo politično stranko. Če je klerikalec tudi duhovnik, je to sicer neprijetno, a to nas ne sme motiti, ne nam braniti, sukati pošteno orožje proti njemu. Za vero se ne bojte, te ne bomo napadali; a klerikalizem pa v vsaki podobi, naj se pojavi kot kuta ali kot salonska sukinja, kot krilo kaké Marijine device ali pa kot svilnata mantila. Ugánjajte politiko, a pošteno, vere pa ne vprezajte v svoj političen voz, tega ne bomo trpeli, in dokler bodele postopali tako kakor sedaj, imáte boj, neizprosén boj!

Ali naj brez boja vklonimo vrat, da zavilira kmalu na grobovih našega naróda belo-zóltá zastáva duhovske nadvláde? Ne! — Kot pospeševatelj naródevega probujanja in osvobojenja od klerikalnih verig klesajmo si v nehvaležnih sročih nerazsodnega ljudstva nesmrten spomenik, ki bo še poznim rodovom dokazoval naše delo, naše trpljenje!!

Brátje! slovenski naród mora postati prost in srečen in ostati slovenski. Dokler se pa ne zavedá svoje národnosti, je njegov obstánek kot slovenski silno dvómljiv. — Pravo naródnó zavest cepijo mladini, krepijo in oživljajo pri odraslih poljudno navdušeno pisani časniki. Razširjajmo naše liste, čeprav se zategadelj náš župnik na glavo postavi!!! —

G. Matija Vanpótič, če mirá ne bo, tud' zbirce ne bo! —
Za danes: Z Bogom! V kratkem kaj več! Eden „nevernih“ pristašev nar. stranke.

Škofjavan pri Celju. Nekdaj je bil razvpit náš kraj zaradi fantovskih pretepov; sedaj pa je to malo drugače. Ker so se fantje nekoliko spametóvali, je pa začela bolj vroče biti žilca nekemu sicer že staremu možu pri nás, kateremu je vse ná poti, kar ni iztuhtala njegova glava in kar ne poveljuje njegovega nemčurstva. Ko smo ustanavljali požarno brambo, je hotel biti prvi in je že naprej računál, da bo ta požarna bramba strogo nemška in da bo v prvi vrsti skrbela za pomčurjenje vasi in občine. Mnogo se nas je nád tem zgrázalo, bili smo sicer tihi in smo vas nekdanjega župana pustili govoriti in komandirati, pustili vas bomo tudi zanaprej. — Te dni se je vršila v naši vasi gostija, na kateri so se zbrali sami dobri prijatelji in spoštovani možje iz sosesčine. In náš „večni starešina“, kateremu, kakor pravijo hudobni jeziki, ta gostija ni bila prav po volji, (zakaj, vam še danes ne povem), je zbral pri svoji hiši mladi svet, med njimi tudi nekaj neuslišanih „nemških“ nevest in je napravil svojo proti „ohcet“ s popivanjem, rassajanjem in heilanjem. Mnogo neumnostij smo mirno prenesli, da se pa ta človek, ki misli, da je med nami vsemi najbolj izobražen, tako daleč spozabi in poniža, zato nimamo drugega ko pomilovanje in zaničevanje. V prijateljstvu in veselju smo slavili Slovenci med seboj gostijo, vemo pa sedaj, kakšni ste.

Več sosedov.

u Iz Dramelj. Dovolite, gosp. urednik, še nekaj pripomb glede volitev. Ogrizek in njegova banda se delali tajno pa krčevito, kakor bi se jim

slo za življenje. Na dan volitve v splošni skupini je bil župnik cel čas pred volilnico in je vsakega volilca zgrabil. Prečrtal in prepisal je 9 naših glasovnic. Med temi je bil tudi hlapec g. dr. I. R., katerega je vprašal, kdo je, da ga ne pozna itd. Vzel mu je glasovnico ter svojevoljno brez dovoljenja Brinarja črtal in Pišeka zapisal. Ko je to izvedel neki „liberalec“, se je takoj podal na lice mesta; ko ga je župnik zagledal, je začel nagovarjati hlapca, naj gre domu, da nima pravice voliti i. t. d. Dotični „liberalec“, pa je pljunjal pred župnika, mu zaklical „nesramnež“ ter mu povedal par gorkih. Župnik je vse vtaknil v žep. Lep božji namestnik to! Da ga ni sram, če že ne pred farani, pa vsaj pred Bogom in pred vestjo! Pa — Ogrizek in — vest! Glede volitev v kmetski skupini: agitiralo se je istotako nesramno od klerikalne strani. Uporabljali so ti hinavci celo laži. Napredni stranki so izpodkopavali zaupanje s tem, češ da so naprednjaki dobili podporo v denarju, ki so si jo med seboj razdelili, dalje da so dobili denarno podporo za sušo, da pa smo to nazaj poslali i. t. d. To je seve nesramna laž in se bodo obrekovalci, med njimi posebno neki F. M., zagovarjali pred sodnijo. Klerikalci so 17. maja prišli do zadnjega na volišče, še celo pripeljal se je neki Hazman, ki ni bil že celo leto pri maši. To „krščansko dolžnost“ je pa le moral opraviti. Da je Ogrizek vsako nedeljo celi čas pred volitvami smatral prižnico za gostilniško mizo in prav pijansko zabaviljál čez naródnó stranko in njene kandidate, nam ni treba posebej omenjati. Postavil se je celo za kuratorja našem vladarju; ta je izdal volilno poslavo, po kateri sme vsak prosto voliti, on pa je rohnél s prižnice, da vsakdo, ki s „celjsko stranko“ voli, ima strašen smrtni greh; še celo odveze ne more dobiti. Svoj čas je bil samo to smrtni greh, če je kdo kaj desetine skríl, sedaj pa bo menda to, če kdo proti duhovniški komandi voli. Še marsikaj bi Vam imel sporočiti, g. urednik, pa še drugikrat zopet kaj, ker vem, da ste me za danes že sili. — Tudi en „nevernik“.

u Od Sv. Tomaža pri Ormožu. Dovolite, gospod urednik, da tudi jaz naróden kmet nekaj napišem za Vaš cenj. list. Gotovo sprejmete redkokeđaj od nas kako poročilo, še manj kak dopis. Toda ne sméte misliti, da Tomaževčani spimo. Nikakor ne! Nas je vzbudila spomlad, vzbudil nas je pa tudi glas: Vojska! Kje? Na političnem polju! Maribórski kolóvodje duhovniške „Kmečke Zveze“, so jo napovedali ravno nam slovenskim kmetom. Med postavljenimi kandidati nam pač ni bilo treba dolgo časa izbirati, kaj še. Zveseljem smo pozdravili kan-

položili tako na zemljo, da bi padel Šterc na železne zobe. In Parel je zaklical: „Hej Šterc, zdaj se le spusti! Ne boš padel na zemljo ne, ampak obtičal boš na zobeh!“

Šterc ni hotel ubogati Parelá. Bil bi visel ob duplu morda celo noč, da ga ni rešil gospod župnik, ki je slišal nemir in prišel gledat. Šorfšic je moral zopet hiteti v zvonik in vreči od zgoraj Štercu ono vrvi, s katero so bili vlačili popoldne bika na streho. Po vrvi se je spustil Štere srečno na tla.

Tretja pripovedka pa pripoveduje, da so metali Marberžani sekirke na Šterca, da mu odsekajo prste, ker se ni hotel spustiti in skočiti na brano. A ta gotovo ne bo resnična, ampak jo je iztuhtal menda pohorski muzikant sam.

didaturo dr. Ploja, katerega delovanje je nam dovolj dobro znáno. Rekli smo: Mi hočemo izkazati našem poslancu zahvalo in zaupanje s tem, da oddamo na dan volitve zanj svoje glasove. Tako se je tudi zgodilo. Razun nekaj izjem, katere je zmotil klerikalni shod ozir. besede g. dekana, smo ostali trdni ter zvesti svojim sklepom. Dr. Ploj je dobil pri nas lepih 34 glasov nasproti 41 klerikalnim. Zelo smo napredovali od zadnjih državnozbornih volitev. Le naprej! Probujujajočim se Tomaževčanom pa kličem: „Ne dajte se od nikogar preslepiti, ne glejte ne na desno ne na levo, ampak pojdite naravnost naprej; delajte po svojem mišljenju, po lastnem prepričanju in bodočnost je Vaša!“

Záveden kmet.

u Sv. Vid pri Grobelnem.

Kaplan Ostrž ima čedno družbo krog sebe. Objavili smo zadnjič dopis o organistu. Dopis je nosil podpis enega naših odličnih somišljenikov. Nismo niti slutili nepoštenosti, ki se je izkazala v tem, da je neki klerikalni lopov zlorabil ime našega somišljenika ter nas sleparsko prevaral. Dotičnik naj bo prepričan, da ga bomo našli in mu preskrbeli za sleparijo nekoliko ričeta. Sprejeli smo v tej zadevi dopis od g. župana, ki nam javlja, da je dopis od klerikalcev utihotapljen potom sleparije. Dobili smo pa tudi še drug dopis, pojasnilo od g. župnika Gajšeka samega, ki se glasi: „Tukaj znana ožja klerikalna stranka hoče organista, kojega smo 3 leta pogrešali, izgristi; to si prizadeva že leto dni. Tej stranki nasproti so mesca oktobra lauskega leta župan, občinski odborniki in cerkveni ključarji organistu v zadoščenje izraz popolne zadovoljnosti z njegovim orgljanjem in petjem ter prošnjo podpisali, naj storjene krivice pozabi in ostane še pri nas; pa v kljub temu lajanje nanj in pismeno psovanje ni prenehalo. Ker se kot stalni dušni pastir za organista potegujem, tudi zato, ker za tako pičlo plačo drugega ne dobimo, zaradi tega dopisuv v svoji slepi strasti tudi mene pred svetom bliati, kakor bi bil v glasbi prve vrste nevednež in v cerkvi nerednež, da si se že 46 let časa božje službe ob nedeljah in praznikih tako točno držim, kakor kládvo na zvonu. Naj resnica zgoraj plava kakor olje nad vodo. — Gajšek, župnik. — Iz tega pač lahko razvidimo, kako krščanstvo nosijo ti „ožji“ somišljeniki kaplana Ostrža in on sam v svojih srcih. Samo prepri, samo sovraštvo v fari, — to jim je prvo, in če se gre proti samemu župniku, ki hoče mir. G. kaplan, dosti masla je na vaši glavi in Damoklejev meč težke sodnijske kazni je visel nad vami, — ali boste dali mir ali ne boste?! Če ne, bomo tako zaropotali, da se bo podrla nad vami stavba vaše „slave“ v Št. Vidu. Mi vemo več, kakor si vi sami mislite. V Št. Vidu smo pred vami imeli mir, in ga tudi sedaj hočemo imeti. Boljši kristjani pa smo „liberalci“ vsekakor kot Vi in Vaši kompanjoni; — sleparij in obrekovanj v političnem boju se še nismo posluževali.“

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo.

Stajerske novice.

a Kako so zmagali naši duhovniki. „Sloga“ poroča iz ptujskega okraja: „Kaplan Zorko je podkupoval s celimi sodi vina pri svojih goricah v Samušanih kmečke volilce. Člani „mladeniči“ kršč. soc. zveze so pri

Sv. Lenartu čakali s koli na nasprotnike, to nam poročajo kmetje sami. Pri Sv. Tomažu je rekel dekan v cerkvi, „da je šel pod zastavo hudičovo, kdor je šel na dr. Plojev shod v Ormožu.“ Pa — zmagalo je prepričanje našega dobrega kmečkega ljudstva, je pisala duhovniška „Straža“. Bogneđaj, da bi si kdo upal trditi, da duhovniško nasilstvo in volilne sleparije!

d Kakšen je izid volitev, kjer imajo duhovniki moč, kaže volitev cerkvenega ključarja pri Sv. Ani blizu Sv. Barbare v Halozah. Bil je tam za ključarja obče spoštovan; pobožen mož, dober kmet, ki pa je nekoč župniku nekaj oporekal radi nekega računa in župnik je sklenil, da ta pošten mož ne sme biti več cerkveni ključar. Pri zopetni volitvi cerkvenih ključarjev je dobil prejšnji ključar 56 glasov, a od župnika mu proti postavljeni mož le 6 glasov. Kaj storiti? Župnik in dekan, ki je bil pri volitvi tudi navzoč, sta se posvetovala nemški ter potem odredila, da mora biti ožja volitev. Pri tej je dobil prejšnji ključar 48 glasov in njegov nasprotnik le 2, beri dva glasa. Župnik in dekan pa sta v kljub temu proglasila, da je slednji zmagal. In res je sedaj cerkveni ključar ta, ki je dobil le dva glasa in ne oni, ki je dobil 48 glasov. Tako se voli, ko gre za cerkvene račune. Pa seve, duhovniki pravijo: „Cerkev sem jaz“ in torej so cerkveni računi — računi duhovnikov in to je potem res strašna nepokorščina, če se kak masten račun krátkomalo ne odobri. Iz tega se jasno vidi, zakaj se duhovniki toliko brigajo za volitve.

Nemški burši, to so razni skrokani in razsekani nemški »visokošolci«, so napravili o binokostih Celjanom in okoličanom malo zabave. Naši kmetje, ki so videli te maškare hoditi po mestu, so se čudili, da obhajajo nemški protestantje v Celju tako pozno — pusta. Glavno svoje »reševalno« delo (reševali so námreč celjsko nemštvo!) so opravljali burši kajpada po noči, ko so zasledovali celo po zasebnih stanovanjih — slovenske dekile. Enega teh junakov, ki so se mu preveč dopadla ženska krila in to celo v cerkvi, so djali nekoliko v luknjo. To je baje burševska čast! Da je steklo precej piva po burševskih grilih, je očitvidno. In tako se je izkazalo, da je Celje — tajč. Še več takih maškarad, dragi nemški sosesčani, in našim ljudem se bodo hitro odprle oči.

Iz Ponikve ob J. žel. Zopet nam bo stopiti na volišče, zopet se nám bo boriti proti nasilju klerikalcev, ki hočejo občinsko upravo dobiti v svoje roke, da bi si razni Koroščevi metlarji in kravji dohtarji z občinskim denarjem mašili žepé. Noč in dan so razni Ašiči, Pepeunaki in drugi na rogati. Kaplan Ašič posebno rad hodi za ženskiimi pobjastili. V tej skrbi se mu večkrat pripeti, da ga morájo kmetje nátrkanega domov nositi. Ali je to lépo za kaplana, da čez polnoč po krčmah popiva in kriči »kri v luft« in škriplje z zobmi kakof v hlevu prešiček? Ali ni čudno, če mora priprost kovač kaplana opozoriti, da mu je čas iti domov? Koliko solza je povzročil že Ašič s svojim hujskanjem! Kako ogromné stroške je s svojimi zdražbarjenjem že občini napravil! Kak poštenjak in resnicoljub je tak človek, ki v svoji pritožbi o občanih laže in jih obrekuje, a se s svojimi lažmi in častikrajo skrrije za hrbet nekaterih za take lumparije dovolj bedastih ovčic? Da, da, obrekovati in lagati, to bi znal vsak, a lépo ni, če se obrekovalec, ko bi moral dajati odgovor, skrrije kakor cucek! Ponkovičarji Komur je mar vaš blagor in mir v občini, volite može,

bil seveda nesrečni policaj, ki je kar ječal držaje se za glavo in želodec.

„Hvala Bogu, dokončali smo!“ si je vzdihnil Edelman brišoč si krvavo lice, Šterc pa se je polagoma pobiral in žalostno menil:

„Zdaj pa na vino!“

Dodatek k pripovedki o sovah.

Pohorski muzikant je pripovedoval, da se je pobiranje sov drugače dovršilo. Ko je odskočil radovedni Edelman, je padel samo policaj, Šterc pa je neki obvisel na zvoniku, držeč se krčevito z rokama v rãzpoki. Nato se je prekopicnila še lestva z Edelmanom. Šterc je klical na pomoč vse svetnike, Marberžani pa mu niso mogli pomagati. V tem je svetoval Parel, naj prinesejo kako reč, da pade Šterc na njo, ker se drugače ubije, če pade na zemljo. In možje so se razleteli ter privlekli — brano, katero so

ki imajo razum in prosto voljo. Ne bodite zaspani in brezbržni, ker bi se to bridko maščevalo. Ob tla z zdražbarji in hujskači! Vrnite občini red in mir!

u Ptujski šnopsarski „Štajerc“ se strašno veselijo, da je padel Ploj in da je izvoljen klerikalec. Jako značilno!

u Središče je običajno mariborskim medvedom in medvedarjem v železcu. Zato zdaj psujejo, češ v Središču je par oderuhov, ki silijo ljudi voliti „liberalno.“ Te „oderuhe“ hočejo mariborske cunje imenoma navesti. Mi samo prosimo! Povemo pa mariborskim medvedom, da jim bode narodno Središče to psovanje in blatenje drago poplačalo. Se bomo še marsikje videli!

u Tudi Žalca, ki je tako sijajne glasoval za narodnega kandidata, mariborski medvedji brlog ne more prebaviti. Sedaj po klerikalnih cunjah mariborskih izražajo veselje nad nesrečo nekaterih tržanov, povzročeno po slabih hmeljskih cenah. Ne pomislijo pa ti medvedarji pri svojem psovanju in blatenju, da sta dva teh ponesrečenih, oče in sin, najhujše agitirala za klerikalne kandidate. Ali je to duhovniška hvaležnost po Kristusovem nauku??

u Ivanjkovec. Kmetijska podružnica v Ivanjkovcih priredi v nedeljo dne 6. junija z začetkom ob 3. uri popolne v gostilni g. A. Zavrtnik pri Svetinjah javno predavanje, na katerem bode predaval gospod učitelj Domicijan Serafnik o čebelarstvu. — K obilni vdeležbi se vladno vabi.

u Od sv. Lovrenca na dravskem polju. Naš gospod župnik in deževni poslanec Ojzmeč so se zopet jokali. Bilo je to na Križevu, ko so jim Marijine device napravile podoknico na čast njihove izvolitve za deželnega poslancā. Kako neumni so se pri nas nekteri ljudje, se vidi iz tega, da se mnogo „volilcev“, ki so dne 17. majnika volili Ojzmeča, niti ne ve, zakaj so njih volili. Eni pravijo, da bojo šli pred cesarja, drugi, da grejo v Rim pred papeža, tretji pa, da zdaj ne bo treba nič več šentlovrenski fari davkov plačevati, da bojo gospod župnik vse dosegli itd. Pri takih ljudeh seveda ni čudež, da so volili g. župnika namesto dr. Ploja, ki je za naš kmete že toliko dobrega storil.

u Kozje. Znani tukajšnji dopisnik „Straže“ se silno jezi, da so vsi uradniki volili vrlega naprednjaka dr. Kukovca in ne klerikalca dr. Medveda. Po mnenju tega duševnega klerikalnega revšeta ni sramotnega poraza dr. Medveda nihče drugi zakrivil, kakor — zrak uradnih sob, ki baje slabo upliva na možgane! — Kakor se vidi, je sijajna zmaga dr. Kukovca res močno uplivala na že itak slabe možgane pobožnega „Stražinega“ dopisnika.

o Frankfurtarica na državnih uradnih v Celju! Silno ogorčenje je vzbujalo te dni dejstvo, da je visela frankfurtarica na hiši, kjer je nameščeno državno pravdnništvo in deloma davčni urad. Res, da je ploslopje mestno, toda čudno se nam zdi, da se gg. dr. Bayerju in nadpravitelju Hasenbüchlu najbrž ni zdelo potrebno in umestno posredovati pri mestnem uradu, da se odstrani nemška zastava s hiše, kamor malo dane izključno zahajajo slovenske stranke. Mi bodemo poskrbeli za to, da stvar pride v širšo javnost; od uradnikov, ki so z našim davčnim denarjem plačani in ki služijo na Slovenskem, pač ne rabimo nobenih brezobzirnosti. — Isto velja za okrajno sodnijo. — Pripomnimo, da je državni pravdnik dr. Bayer razobeh svojih hiš dal tudi izvesti frank-

futarice. In ljudstvo se naj ima zaupanje v nepristranost takih uradnikov.

o Umrla je v St. Jurju ob juž. žel. gospa Josipina Dobovišek, vdova Brežnik, posestnica in gostilničarka, dne 1. junija ob 10. uri dop. v 51. letu starosti. — Blagi pokojnici bodi zemlja lahka!

Poglavje o slovenski vzajemnosti. Zadnja številka mariborske „Straže“ je priobčila članek o „slovenski vzajemnosti“, v katerem se dolži slov. naprednjake nekakega sovraštva do „kranjskih in koroških bratov“. Pod tem „brati“ je treba razumeti samo tiste hujskače in agitatorje, ki so prišli ob zadnjih deželnozb. volitvah na Sp. Štajersko nemira in sovraštva sejat. Dosedaj je v našem političnem življenju veljalo pravilo, da se štajerski Slovenci nismo dejansko vtikali v notranje politične razmere niti na Kranjskem niti na Koroškem. Zato nas je iznenadilo, ko smo slišali, kako so gotovi ljudje iz Kranjskega in Koroškega blatili in zmerjali po političnih shodih na Štajerskem naše najbolj zaslužne može. Na ta način se morda ne goji nobena vzajemnost, za tako „ljubezen“ takih kranjskih in koroških „bratov“ se napredni štaj. Slovenci prav lepo zahvaljujejo. Razume se, da si bodemo ohranili tudi zanaprej čustva prijateljstva in ljubezni do Kranjskega in Koroškega slov. ljudstva, s posameznimi hujskači pa bodemo obračunili kakor zaslužijo.

o Toča in naliv v marnberskem ter slovenjgraškem okraju sta napravila tam minuli tedeh velikansko škodo, kakor že poročamo na drugem mestu. Zimska in pomladna setev ste popolnoma uničeni, krompir je odnesla voda, sadje je stolčeno na tla, ceste in mostovi pokvarjeni, rodovitna zemlja v dolini. Ljudje že kosijo ostalo žito. Ljudstvo je obupano in potrebuje nujne pomoči. Škodo si je ogledal minulo soboto državni poslanec g. Vinko Ježovnik, ki bode storil tudi vse potrebne korake za podporo.

o „Pohvala“ okrajnega glavarja Poigherja. Graški „Tarbl.“ pristavlja k poročilu o veliki škodi, katero je napravila toča in voda v slovenjgraškem okraju, da „okr. glavarstvo najbrž še ni ničesar ukrenilo“. G. glavar Poigher, ali je ta „pohvala“ zaslužena ali ne? Ako se tako vestno brigate za slovenske zastave, je vaša dolžnost, da se brigate tudi za druge stvari v okraju ravno tako vestno in natančno.

a Važna razsodba državnega sodišča glede previsokih stolnin. 24. oktobra je sklenilo državno sodišče na Dunaju pod št. 624 zelo važno razsodbo. Izreklo je namreč, da more vsakdo, ki je plačal župniku več stolnine, ko bi je smel ta po obstoječem zakonu zahtevati, župnika tožiti za odškodnino, ako mu ta noče preveč vplačane vsote vrniti. (O tozadevnem posredskem slučaju so naši listi že poročali.) Vsi tisti tedaj, ki so pri porokah, krstih, zlasti pa pri pogrebih bili preveč obrani, lahko dobe svoj denar nazaj.

b S „skupnim slovensko-nemškim gospodarskim delom“ slepari se zmiraj ptujski „Štajerc“ svoje kaline, katerih je pa sicer že prav malo, kakor kažeže zadnje deželnozborske volitve. Čudno je namreč pri tem „skupnem gospodarskem delu“ le to, da se Nemci pri tem obogatijo. Slovenci pa ubožajo. Vzglede ne bodemo navajali več ko enega: nemška zveza kmečkih zadrug v Gradcu se je lansko leto pri nakupovanju vin pač ozirala na nemške barone in meščane, kmete pa je popolnoma prezrla, tako da ima marsikateri še sedaj vino v kleti. In tako gre pri sadju in povsod. To pa, da

nemški barantači in kramarji ogoljufajo naše kmete pri prodajanju živine in kmetijskih pridelkov vsako leto za stotisočake — se more imenovati pač le pri „Štajercu“, ki je glasilo teh ljudskih pijavk, „skupno gospodarsko delo“.

b Celjski magistrat je dobil čedno darilo za binkoštno praznike. Gospod P. Majdič je namreč tožil magistrat za odškodnino vsled izgube nekaj vodnih sil, ker odvaja celjski vodovod iz istih studencev vodo, iz katerih izvira Hudinja. Namestnija mu je prisodila 1500 kron, poljedelsko ministerstvo pa 4000 kron. Vedno novi „uspehi“ na gospodarskem polju! Najprej izguba okrajnih 80 tisočakov, sedaj Majdiču 4 tisoč, morda pride še kaj. Pa kaj to — da smo le nemški!

iz Petrovč nam piše napredni kmet: Stavimó na g. Fridricha iz Kasaz javno vprašanje: ali je res, da je, ko je moral poravnati neke račune kot načelnik krajnega šolskega sveta, prosil za 600 K pri matadorjih klerikalne posojilnice in jih je dobil, potem ko je obljubil, da bo pri volitvah v deželni zbor volil z njimi? In če bi to ne bilo res, zakaj je Fridrich očitno delal proti kandidaturi naprednih kmetov, zakaj je na mostu čakal in odganjal naše volilce domov, zakaj se je objemal s farovškimi volilci in zakaj je kazal svojo glasovnico, na kateri je imel zapisana nasprotna kandidata? Ako se je že izneveril napredni kmečki stvari (zakaj, vemo!), naj se vsaj ne sili s protigitacijo v ospredje. Sicer bi morali braniti našo svobodno kmečko misel z gradivom, ki zna biti za gotove gospode uničevalno! Pozor in mir!

a Kdo da več? Koroški klerikalni dnevnik je priobčil minule dni iz neke vasi notico, ki govori o hudi suši v tamošnjem kraju. Dopisnik pravi, da je sicer kroginkrog deževalo, le tam ne, ker imajo ljudje zaprte žepe, ima bog zaprtó nebo in ne da dežja. Morala iz tega: Kdo da več za maše in več gg. duhovnikom bere, bo imel dež. Za božje dobrote se bode torej licitiralo. Duhovščine ni sram, da si skuša celo v tako žalostnih razmerah kovati rumenjake!

a Vendar enkrat! Po dolgem obotavljanju je Južna železnica vendar enkrat odredila, da se morajo dohodi in odhodi vlakov na Zidanemmostu izključevati tudi v slovenskem jeziku. Tako bi moralo biti povsod, kjer teče železnica po slovenskih tleh in slovenskemu občinstvu bi bilo s tem zelo vstreženo. Zato pa zahtevajmo vedno in povsod, da uradniki in uslužbeni Južne železnice z nami občujejo izključno v slovenskem jeziku.

d Čast zavednim, naprednim Narapljam! V splošni skupini je 101 volilec, a kljub veliki farovski agitaciji je dobil dr. Korošec le dva glasa, Kitek 2, Ploj 7, drugi so ostali doma. Kako strastno se je agitiralo v Narapljah za dr. Korošca, kaže to, da so klerikalci potrosili nad 120 kron za agitacijo, pijačo i. dr. Dr. Koroševa glasa sta torej vsak po 60 kron! — To je bilo smeha! — V kmečki skupini je 57 volilcev, udeležilo se je 37 volilcev volitve, torej tri četrtine. Vkljub temu, da je majšperski kaplan tudi po občini Naraplje popisoval glasovnice in agitiral za Ozmeča, dobil je ta le 6 glasov, a dr. Ploj 26. Ozmeč le eno četrtino, a Ploj tri četrtine oddanih glasov. Tako zavednim naprednim volilcem vsa čast!

a Kdo je dolžen odložiti mandat. Pri volitvah v državni zbor je bila udeležba velikanska, dosegla je blizu 90% vseh volilcev. Državna poslanca narodne stranke Vinko Ježovnik in Fran Roblek sta dosegla kakor znano okoli 70% izmed oddanih glasov. Imata torej ogromno večino volilcev za seboj,

kateri so jima še pred malo tedni na mnogobrojnih javnih shodih izrekli soglasno svoje neskrajšano zaupanje. Vendar pozivlje dr. Korošec ta poslanca, naj mandate odloži, ker jima je ljudstvo baje dalo spoznati, da jima ne zaupa več. — Kako je pa z dr. Korošcem? Dobil je pri volitvah v deželni zbor v največjih občinah, ki imajo po 400 volilcev, komaj po 5 glasov, torej 1% (eden odstotek). Ker je dr. Korošca sram, da je dobil tako nezaupnico, namestnija vsled klerikalnih prošenj se danes, torej štiri tedne po volitvah, ni objavila, koliko glasov je vodja klerikalne stranke dobil. Stavimo pa, da gotovo ni dobil niti 20% vseh glasov. V rogaškem okraju, kjer je dr. Korošec državni poslanec, morebiti niti 200 glasov ni dobil. Če bi imel dr. Korošec smisel za politično poštenost, bi vsled te nezaupnice moral takoj odložiti oba mandata. Dr. Korošec ima pa pri vsem tem še pogum, pozivati k odložitvi mandatov poslancā Ježovnika in Robleka, ki imata za seboj neomejeno zaupanje ogromne večine volilcev.

b V Mariboru je v mestni skupini 236 slovenskih volilcev. Volilo jih je pa komaj 83. Ako bi glasovalo 60 klerikalnih volilcev za dr. Serneca ali pa za lastnega števnege kandidata in ako bi volili še ostali volilci, bi imeli lahko lepo število glasov. Toda mariborska duhovščina si iz bojzljivosti za svoje žepe ne upa na volišče, izmed ostalih gospodov pa marsikdo ni šel iz komodnosti in strahu pred Nemci; tako si je razlagati številko 83. Vendar pa je tudi to lep napredek; pred leti ni dobil g. dr. Pipuš niti polovice teh glasov.

v Od Kapele pri Radgoni. Uskok Pušenjak je imel pri nas dne 16./5. volilni shod. Zabavljaj je zlasti na podoben način čez našega rojaka, samostojnega kandidata g. Zemljiča. Le miroljubnosti naših mož se ima zahvaliti, da ga niso vrgli na cesto. (Pri Kapeli je Kmečka zveza že doslužila!) Za te napade pa so dali naši volilci najboljši odgovor dne 17./5. na volišču, kakor kažejo sledeče številke:

	Zemljic	Robic	Roškar	Sen	Ko. or
Radinci	31	23	—	1	3
Rihtarovci	11	12	3	1	—
Kapela	8	11	5	3	—
Hrastje	7	10	3	1	—
Boračova	8	12	6	3	—

Iste „uspehi“ kakor pri Kapeli dosegel je Pušenjak tudi pri St. Jurju. Če bode v tem smislu K. Z. delala vnaprej, tedaj se pač narodni stranki niti najmanje ni treba bati za obstanek!

a Obešenega so našli minulo sredo zjutraj blizu Savčeve gostilne v Krčevini pri Ptujju na nekem sadnem drevesu starejšega moža po imenu Zlatiča. Vzrok samomora je neznan.

a Iz Spodnjih Ivajnc pri Radgoni. Dne 24. m. m. ob 9. uri zvečer je začel goreti Budjov mlin na Ščavnici z bencinmotorjem in je zgorel do tal. Doma je bila samo žena z otroci, ki so spali v stanovanju zravn mlina. Prišla je sicer čez eno uro na lice mesta najbližja požarna bramba iz Okoslavec, a niso mogli ničesar več rešiti. Mlin je zavarovan za 16.000 K in je v teku 50 let že petkrat zgorel.

o Razstava kranjskih vin v Pragi. Gg. ravnatelj Rohrman in vinarski nadzornik Skalicky sta priredila te dni „u Vejvodú“ v Pragi (Havelská ulice) vinsko razstavo kakih 60 vrst kranjskih vin. Udeležena je pri tem tudi „Zveza slov. zadrug“. „Slovenskim“ vinom, kakor pravijo Čehi, pa manjkajo še najzlahtnejši biseri naša štajerska vina. Zato bode pričela domača „Zadružna Zveza“ v Celju ob-

jednem s kranjskimi vinogradniki v Pragi akcijo, da pridejo tudi naša vina do veljave.

u Uboj. V Krajncu gostilni v Suhodolem pri Kozjem so sedeli fantje ter popivali. Med njimi je bil tudi neki J. Novak, ki je svoječasno te fante zasačil, ko so kradli meso, ter jih tudi izdal. Novak je pri mizi zaspal. S pretvezo, da ga hočejo spremiti domov, so drugi fantje zbudili Novaka, ga spravili ven, a ga zunaj — hrepeneč po maščevanju — napadli s koleni, noži in cepini ter ga na mestu — ubili — seveda na katoliški podlagi!

u Občinski svet v Gradcu je sklenil, da ne sprejema in ne rešuje več nenemških dopisov. Radovedni smo, ali bodo oblasti tudi tukaj videle „kršenje“ postave, kakor so jo videle pri slovenskih občinah.

u Mozirje. Trгоvec Rudolf Pevec izjavlja v zadnji številki „Slov. Gosp.“ čisto po nepotrebnem, da ni pristaš narodne stranke. To vemo in nam tega ni bilo treba posebej praviti.

u V Mariboru se priredi dne 6. junija velika narodna svečanost v vseh prostorih Norodnega doma. Na sporedu je godba, petje, gledališka predstava, sokolska telovadba in razne najrazličnejše zabave.

d Iz Bizeljskega. 24. maja smo imeli Bizeljanci prijeten dan. Predaval je v šolski dvorani pri lepi udeležbi potovalni učitelj g. Fran Goričan o kmetijstvu, osobito o izboljševanju travnikov, kdaj se mora seno kositi da ima potem največ redilnih snovi. Da se trava zopet najhitreje ozeleni, je priporočal rabo gnojnice, ker tako postanejo travne korenine toliko krepke, da jim tudi najhujša suša ne škoduje. Podal nam je krasen primer, če se seno še mlado ali pa ostarelo kosi, s klajnim ovsom ter rekel: če pustite oves dozoreti ter ga požanjete, ne vzraste nikoli več ovsena bilka iz korenine; če pa ga prvokrat pokosite v klasovanju, zrastle bode še enkrat, in če bo zopet drugokrat mlad pokošen, zrastle bode še tretjikrat; tako je tudi pri travi. Ne sme se torej trava zastareti pustiti, kdor hoče še drugo in tretjo košnjo obilno imeti potem pa redilno klajo. Predaval je o umni svinjereji, živinoreji, o sadjarstvu ter s posebnim povdankom razpravljal o dobro narejenem gnojišču. Zelo smo g. Goričanu hvaležni za tako temeljito predavanje, v katerem je dobro spodbujal kmetovalce iz različnih razlogov k pristopu h kmetijski podružnici. Povedal je, da so Danci samo zato na najvišji kulturni stopnji in najbogatejši kmetje na celem svetu, ker so vsa zastopstva in vsi denarni zavodi v kmečkih rokah. Želimo, da nas g. Goričan še mnogokrat poseti.

Iz Bizeljskega. Slavna zmaga nad klerikalizmom na Bizeljskem. V nedeljo, 16. t. m. je imel dr. Jankovič, kandidat kmečke zveze v gostilni klerikalnega pristaša očke Pečnika shod. Udrihal je prav na klerikalen način po vinarski zadrugi in posebno po naprednem učiteljstvu. Shodu je predsedoval župnik Raktelj. Pretežna večina navzočih pristašev narodne stranke je mirno poslušala izvijajoče napade na narodno stranko. Drugi dan 17. t. m. pa je zavedna narodna stranka s svojo volitvijo odločno in dejansko pokazala, da klerikalizem na bizeljskih tleh ne bode nikdar procvital. Čujte! — Narodna stranka na Bizeljskem je oddala za svojega vernega, naprednega kandidata g. Malusa 118 glasov in klerikalna zvezarska stranka za Jankoviča 5 glasov, reci pet — in to so samo glasovi njih generalov. — Na veke neomahljivi zavedni, proti vsem črnim nakanam klerikalizma neustrašeno stoječi narodni

volilci na Bizeljskem, najdite mnogo posnemovalcev!

a Čuden molk. Marib. „Straža“ popolnoma molči o volitvah v nemških trgih in mestih. Volitve v slovenskih trgih so namreč pri koncu — in o nemških trgih ter mestih na Sp. Štaj. se mariborskim klerikalnim „narodnjakom“ ne splača govoriti.

a Povest o strahovladl. Klerikalci so v volilnem boju za mandat slov. trgov uporabili vsa sredstva: grozili so trgovcem, obrtnikom in dolžnikom svojih političnih posojilnic; duhovniki so hodili od hiše do hiše, šuntali ženske in hčere, hujskali sinove, pregovarjali može, sejali prepire in sovraštvo — skratka vse, kar je le mogoče zmisлити, vse je bilo dobro za „vero in pravost“. Sedaj, ko so klaverno propadli, pa predbacivajo strahovlado zlasti Žalčanom in Središčanom, ker so skoraj enoglasno odklonili klerikalnega Medveda!

a Umrl je dne 24. m. m. v celjski bolnišnici Franc Kožuh iz Zabukovja, učenec drugega razreda slov. gimnazije. Na Pečevniku je padel in si zlomil roko, pri čemur se mu je kri zastrupila. Bil je priden dijak. Škoda mladega življenja! N. v. m. p.!

a Hinavščina. „Slovenec“ je še vedno toliko drzen, da dolži „radikalce“, da so — izgnali duhovništvo iz C. M. družbe, dočim je resnica, da je le odločila večina delujočih in plačujočih članov. Ako bi bili klerikalci le količkaj narodni, bi se potrudili, da bi ustanovili veliko številno delavnih podružnic in s tem bi dobili lahko tudi večino v družbi. Toda ker se nedelavnim in nepoštvovalnim lenuhom ni pustilo gospodariti z denarjem, delavcev in radodarnih narodnjakov — so se klerikalci umaknili. Kdo jim pa še sedaj brani pristop v družbo? Kdo jim brani, da sami delajo za obmejno šolstvo? Pobirajo pač doneske za svoje liste in svojo stranko — do kaj višjega se ne povspnejo. In to zato ne, ker njihovo „ljudstvo“ plačuje raje za maše in daruje za itak bogate cerkve, kar vse zgine v globokih duhovniških žepih. Zato je vse klerikalno govoričenje o obrambnem delu le velika hinavščina.

v Našim zaupnikom v vednost. Izvrševalni odbor narodne stranke je sklenil sklicati v kratkem shod zaupnikov stranke, ne pa glavni zbor. Glavni zbor je določen za jesen.

v Ujeta tiča. V Lokrovcu sta vdrla v Krušičevo hišo fanta Veternik in Leiler ter odnesla 14 K denarja ter srebrno verižico. 27. maja ju je g. stražmešter Paj prijel in izročil sodniji.

v Iz Veržeja. Velepoštovani g. urednik! Gotovo Vas bode zanimalo seznaniti se vsaj nekoliko tudi z onimi klerikalno-zvezarskimi priganjači, kateri so zraven g. dr. Kovačiča naše volilce pred volitvami z Medvedom uganjali v klerikalni tabor. Prihajali so od vseh strani in le čuditi se moramo, da nam niso ugnali vseh volilcev. Med drugimi smo videli, da se je plazil po našem trgu tudi neki zvezar iz sosedne občine, kojemu ne zadostuje, da podžiga politične strasti le v domači občini in župniji in ki se bode še od same zvezarske strasti in ljubezni do lastnega žepa najbrž že kmalu docela posušil. Kaj je neki iskal ta mož pri našem miroljubnem g. župniku? Mar se je hotel izpovedati svojih grehov in si očistiti vest, ki mu najbrž marsikaj predbaciva? Mar še mu to otežuje srce — kakor se je pred nekaj časom govorilo — da takrat, ko se je vozil na železnici brez voznega listka do Ljutomera, ni mogel dovolj urnih krač srečno popihati domov, ampak so ga ujeli in je moral plačati 6 kron globe? Je li ta govoricica res odgovarjala resnici? Od tako premožnega moža, ki še hoče povrh povsod

veljati za poštenjaka, se kaj takega vendar ne bi smelo pričakovati. Sicer pa sigurno ne žaluje toliko za tem, da se je vozil brez voznega listka, kakor za globo, katero je moral plačati. G. urednik, za Vas bi bil to kaj hvaležen posel, če bi si tega možakarja ob priliki nekoliko natančneje ogledali. Ako pa nimate sami časa dovolj, si pa napravite nekoga družega, da Vam natanko opiše tega in vse onepoklicane zvezarsko-klerikalne priganjače, ki so obdelovali naše volilce. Nikar pa naj ne pozabi onega od Sv. Križa, ki ima tudi tako kepo masla na glavi, da se mu bode cedilo po celem širokem obrazu, ako ga le enkrat pošteno obsije solnce javnosti. Sicer mi pa bodite zdravi in na svidenje! Verženeec.

v Tritedenski dopust ob času žetve je določilo poveljstvo 3. voja. Pri pešpolkih, gorskih in trdnjaviških topničarjih ter trenu se ne vrše tačas nikake orožne vaje niti vežbanje. Pač pa se vaje nadaljujejo pri konjenici, poljnih topničarjih in tehničnih oddelkih in se odpuste nekaterim za 3 tedne domu le če razmere dopuščajo.

b Oblasti napram Slovincem. Dne 21. maja t. l. je okrožna sodnija v Celju imela v preiskovalnem zaporu 84 let starega Ig. Kosa radi požiga. Imenovanega sta dr. Jesenko in dr. Golitsch zdravniško preiskala in na podlagi te preiskave okrajne sednje oddala Kosa celjskemu magistratu kot politični oblasti v nadaljno ukrenitev. Ta je dne 23. maja Ig. Kosa dala pripeljati v občino Rečica v Savinjski dolini. Naročeni voznik je odrinil iz Celja s svojim potnikom 24. maja ob 1/3. uri zjutraj v Savinsko dolino. V Letušu pri Braslovcah je voznik ustavil pri gostilni Zanier, pustivši Ig. Kosa v nepokitem vozu, **na solncu**, se je v gostilni mudil in pil **2 uri**. Neki radovednež vendar pogleda na voz in s strahom zapazi, da je mož mrtev. Stvar se je c. kr. okrajni sodniji na Vranskem naznanila. Mi vprašamo g. dr. Keppa in dr. Golitscha, je li bil Kos za nadaljno pot zmožen? Gospod dr. Ambroschitz, ali vi ne veste, kako se ima 84 letni starček voziti? Niti konjederec ne sme v nepokitem vozu svojega plena voziti iz Celja na Rečico, seveda za Slovence je pa itak vse dobro po mnenju celjskega magistrata.

b V gornjeradgorskem okraju opustošile so gosenice vse sadno drevje. Na mnogih sadnih vrtih ne najdeš niti enega zelenega lista. Nastopila pa je tudi strašna suša, ki bode učinkovala dosti hujše kakor lanska. Naši kmetje zrejo obupani v bodočnost.

b Sv. Lenart v Slov. gorica. Telovadno društvo „Sokol“ pri Sv. Lenartu je imelo dne 23. maja ob 8. uri dopoldne v svoji novi telovadnici svoj drugi občni zbor ob udeležbi 24 članov. Navzoče domačine in odposlanca „Mariborskega Sokola“ br. Iliča je pozdravil podstarosta dr. Milan Gorišek, ki je otvoril zbor s kratkim pregledom odborovega dela v preteklem letu. Po odstopu staroste F. Stupice je prevzel vodstvo podstarosta, ki je vodil društvo z veliko skrbjo do današnjega dne, preskrbel mu telovadnico, katero je postavil na svojem zemljišču, dalje potrebno orodje; tako je danes šentlenarški „Sokol“ lastnik priproste telovadnice, ki popolnoma zadošča domačim razmeram. Ob telovadnici leži obsežno poletno vežbališče. Poročilo tajnika in blagajnika se je soglasno odobrilo in nato se je volil novi odbor: Starosta dr. Milan Gorišek, podstarosta Klement, načelnik Fr. Vrabelj, tajnik Rus, blagajnik Anton Kraigher. Telovadi se vsako nedeljo od pol 9. do pol 10. ure dopoldne. Odbor je naročil telovadcem telovadno obleko. Novemu odboru želimo mnogo uspeha in vstrajnosti v

začetem delu. Na zdar!

a Posledice volitev ali kaj? Iz več krajev se nam poroča, da duhovniške posojilnice ne morejo izplačevati hranilnih vlog. Najbrž so stale klerikalce volitve toliko denarja, da so vse pobrali iz svojih zavodov in sedaj vlagateljem ne morejo vračati njihovega denarja. Najhujše se godi v tem oziru neki slavno hirajoči zadrugi v slovenjegraškem okraju. Slednjič bodo ljudje vendarle uvideli, da ni dobro če vesta gg. fajmošter in kaplan za vsak prihranjen groš in ga porabita v — svoje svrhe.

u Mlekarska zadruga v Mali Pirešeli priredi poučno zborovanje v novi mlekarni pri cestnem Vervegu dne 10. junija na Telovo ob 3. uri pop. Predava o praktičnem mlekarstvu gospod potovalni učitelj M. Jelovšek iz Gradca.

„Bušenšank.“ Ptujski nemškutarški „Štajerc“ ne ve, kako se „bušenšank“ imenuje slovenski, dasi smo Slovenci že imeli gostilno „pod vejo“, ko še mnogi Nemci vina niti poznali niso. Seveda — kakoršen je „Štajerc“, taka jo tudi njegova slovenščina!

u „Poslanec“ Vrečko s Ponikve je na binkoštni pondeljek prišel tudi v Št. Vid pri Grobelnem in se je po maši postavil pri farovškem hlevu, misleč: sedaj se bodo kar vsuli k meni s prošnjami. Pa vse je šlo mimo njega — še župnik in župan in še noben pes ga ni povohal. Kako „ugleden“ poslanec!

u Pišek izvaljen! Klerikalci se zdaj iz svojega poslanca Piška norce delajo, češ da ni bil izvoljen, ampak izvaljen! Že ob času volitev je „Straža“ o rezultatu iz nekega kraja poročala, da se je pri volitvi izvalilo 65 pišk in 1 brinovka! To bodo ljudje gledali, ko pripelje klerikalna „kokla“ svoje izvaljene — piške v deželni zbor.

u Čebelarji, pozor! Najlepša prilika, izvedeti, kako se moderno čebelarji in kako se opravljajo vsa dela pri modernem čebelarstvu, se vam nudi v nedeljo dne 6. junija pri čebelnjaku Franca Sameca na Ložnici pri Celju, kjer priredi čebelarska podružnica za Celje in okolico eno — dnevni poučni tečaj. — Pouk bode trajal od 10. do 12. ure predpoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Podružnica upa, da se ta dan zberejo vsi čebelarji pri omenjenem tečaju in s tem tudi podružnici pokažejo priznanje za njen trud. — Če bode pa vkljub temu kak čebelar ta dan doma ostal, pač zasluži, da ga čebele pošteno opikajo.

a Dobro vinsko letino pričakujejo vinogradniki v framski okolici in celem vzhodnem pohorskem pobočju proti Slov. Bistrici. Mraz ni vinogradov prav nič poškodoval, pač pa se že kaže peronospora. Pekrski vinogradi so pa malo pozebli.

a Iz Šoštanja. V konkurzu Fr. Rajsterja v Šoštanju je postavljen za upravitelja konkurzne mase g. dr. Fr. Mayer, odvetnik v Šoštanju, za njegovega namestnika g. Andrej Hudovernik, posestnik v Velenju.

b Iz Ptujске gore. Proti sklepu občine je dovolilo c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj kar naenkrat dve koncesiji za žganje. Prvo je dobil zloglasni Alojz Repa, drugo gospa Vogrinec. Trg Ptujška gora šteje z okolico 1400 duš, ima pa 11 gostiln, med temi pet z žganjetočom. Razun tega se prodaja žganje v zaprtih steklenicah v 6 lokalih. Nove koncesije za žganje priporoča posebno krčmarska zadruga v Ptuj. Znano nam je, zakaj. Ptujski fabrikanti prodajo več žganja. Uboga mladina! Ubogo ljudstvo! Opozarjamo na to naše poslance, opozarjamo na to dejstvo društva, ki se bavijo z antialkoholnim

Prodase

lepa novozidana hiša, v kateri se nahaja dobro vpeljana

trgovina mešanega blaga.

Hiša je oddaljena samo 10 minut od mesta Celje. — K hiši spada lep vrt ter kleti in drugo potrebno. — Prednost imajo trgovci. — Naslov pove upravništvo „Nar. Dnevnika“.

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obuvala za moške, ženske in otroke; tudi turistovske čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. Vse se dobi in kupi pri

IVAN BERNA,
Gospodarska ulica št. 6 v Celju.

Okliop.

C. kr. okrajno sodišče v Celju je na podstavi odobrila c. kr. okrožnega sodišča v Celju podeljenega z odločbo od 22. dec. 1908, opr. št. Nc I 476/8/1, dalo g. dr. Franc Štorta, posestnika iz Teharjev zaradi sodno dognane blaznosti pod skrbstvo in mu postavilo g. dr. Janko Serneca, zdravnika v Celju za skrbnika.

C. kr. okrajno sodišče v Celju, oddelek IV., dne 19. maja 1909.

Smrt

doleti vsacega, ampak sreča samo tistega, kateri naroči sedaj belo platno v veletrg. hiši R. Stermecki, Celje, Štajersko.

Štajersko platno	m po 36 v
Slovensko platno	„ „ 40 „
Savinsko platno	„ „ 44 „
Vojaško platno	„ „ 46 „
Domestik-platno	„ „ 48 „
Gorsko platno	„ „ 60 „
Istrija-tkanina	„ „ 54 „
Holandska tkanina	„ „ 60 „

Vzorci zastonj in pošiljatve čez 20 kron franko.

Naiboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje!
1 kg sivega, puljenega 2 K, boljsega 2 K 40 h; polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg vefeinega, snežobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K; najfinejši prsni puh 12 K. Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica. 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napolnjen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napolnjen 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastonj in franko.

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Sumava, Češko.

PREPRIČAJTE SE

da dobite najcenejše in najboljše blago samo pri tvrdki!

FRANTIŠEK MEJDR
Platnarna na stroj Usti n. Orli. Hruvold 10 (Češko)

Barhenti, damasti, gradli, kanafasi, kretoni, ceštri itd., vse po najnižji ceni. Lastna tovarna. Zahtevajte povsod

Novo platno
z narodnim kolekom
komad 23 m za 16 kron franko.

Največja in najcenejša izber

zaročnik in različnih drugih zlatih, double itd. uhanov, verižic, zapestnic in sploh vsakovrstne zlatnine in srebrnine. prstanov

Pozor! Predno si kupite uro, oglejte si moje velkanske zalogo pravih švicarskih zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur, budilk, verižic, toplomerov, očal, daljnogledov itd. — vse po najnižjih cenah.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštne prosto. Popravila izbarna in točna.

Rafael Salmič
v Celju, „Narodni dom“.

9 52-20

„Narodna založba v Celju“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

priporoča iz svoje zaloge:
„Knjižnica Narodne založbe v Celju“
I. zvezek.

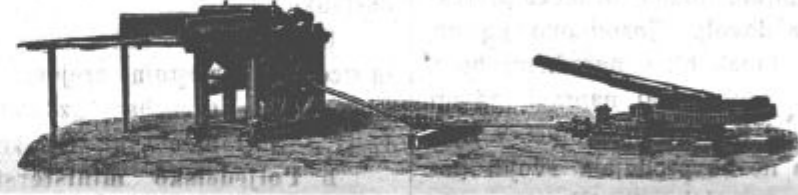
Vsebina: Gogolj, **„Strašno maščevanje“**. Poslovenil J. A. Glonar. — Gogolj, Nos. Poslovenil Gregorij (106 strani).
Cena okusno broširanemu izvodu 80 v, po pošti 90 v.

„Uvod v narodno gospodarstvo“.

Po Maurice Blockovi knjigi „Petit manuel d' economie pratique“, uredil dr. Vekoslav Kukovec (160 strani). Cena 1 K, po pošti 1 K 10 vin.

Nadalje imamo še precej izvodov
„Kmetškega koledarja za l. 1909“

s celo vrsto izbornih gospodarskih člankov, katerega dajemo c. društvom, zavodom in knjižnicam po posebno znižanih cenah, knjižnicam tudi zastonj proti povrnitvi poštne.

Izvrstne mlatilnice

za rabo na roko, vitelj ali gepelj in vodno moč.

Vitelje ali geplje vseh vrst, **gonilna kolesa** in **verige** mesto jermenov, za vodno moč pa **žične vrvi**, **čistilnice** (veternice) navadne in take s 6, 7 in 8 sitami, najboljše **trijerji**, ki delijo žitne vrste in so neobhodno potrebni za čiščenje deteljnega semena, **sadne** in **grozdne mline**, **vinske stiskalnice** ali preše prodaja po tovarniških cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Narodna dolžnost vsake slovenske gospodinje je, da zahteva v vsaki trgovini le izborno z znamko „tiger“

Pfeiferjevo pralno milo

iz milarne **Ivana Pfeifer** v **Spodnji Hudinji** pri Celju — pošta Celje.

Pošne hran. račun št. 54.366.
— Telefon št. 48. —

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruge ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po **pet od sto (5%)**

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih.